

Vrina igitur si continuè dimittatur, copiosior redundabit: si intercipiatur, index sui coloris certior erit. Quòd si iam ex concoctione colorem traxit eiusmodi, talis profectò apparere etiam amplius potest, cum lumen se refringat, & tanquam speculum fiat, propter intermissionè profuuij. 54 Quam ob causam corpus, cui secundam conciliamus valetudinem, nõ densum, sed rarum reddendum sit: An ut vrbs, locúsque quicunque salubris est, qui placidè aspiratur: quapropter & mare quoque salubre est: ita etiã corpus, quod spiratius est, sanitati opportunius constat. Aut enim nullum recrementum exiit, aut, quod extiterit, quàm primum excernatur, danda opera est, corpúsque est semper ita regendum, ut simul atque excrementum admisit, habeat qua parte illud excernat, sitque motui deditum, nõ quieti. Quod enim manet, putrescit modo aqua immotæ, putrescens verò morbum committit: at quod excernitur, antè quàm vitietur, decedit. Hoc igitur ut corpore denso nunquam contingit, (sit enim propè ut inuisibilia foramina claudantur) sic raro, solutòque accedat necesse est. Quam obrem in Sole, nudo corpore minimè ambulandum est: spissatur etenim caro, & concalescit, corpúsque parte interiore humidus redditur: quantum enim humoris residet, aboletur: quantum intellectum est, manet intactũ. Qua ratione quoque carnes assæ lixis humidiores sunt. Nec pectore quidem nudo ambulandum est: ita enim vis Solis corporis optime partit conditæ adime, quæ nulla egeat demptione, seu inferna potius eam desiderat. Inde igitur ut è remoto non nisi cum labore sudor educitur, hinc facillè ob loci opportunitatè digeri potest. 55 Quam ob causã pernionibus, & ambutis frigore, tã aqua frigida, quàm calida proficit. An quoniam genus id vitij ex nimio humore consistit: frigida igitur humorem restringit, atque exasperat, calida in spiritum vertit, carnemque relaxans, libertatè efflandi præbet spiritui. 56 Cur frigus perniones, calor ambuta & facit & tollit? An quòd eadem vis colligefaciendo facit, exiccando tollit. 57 Cur potio febrentibus sapere, & paulatim subministranda sit? An quòd potio multa præceps defertur, exigua lentè incedens irrorat, madefacit, fetèque insinuat corpori. Sicut enim in humo, si qua largè accesserit, perfluet, si paulatim verò, madefaciet tantum: ita etiam in febribus agit. Nam & aquas fluentes si quis paulatim deducit, alueus humorem totum ebibit: sed si tantundem aquæ vniuersum dimiserit, scaturigo velox usque eò profluat, quò deducere libitum est. Tum æger quiescere immotúsque quoad maximè fieri potest, iacere debet immotus, inquam, quòd ignem quoque emarcescere certum est, vbi à nullo mouetur. Nec aduersus flatu cubet, quoniam flatus excitat ignem, sollicitatúsque per auram ignis ex paruo magnus, assurgit. Obuelandus æger, operientúsque propterea est, quia si nullum igni concedatur spiraculum, extinguetur: nec veste quidem exui debet, donec insudare occæperit.